

tur: Cur tali in loco, tali in parte corporis si-
Cur circum gnaculum iustitiæ fidei, pater noster Abra-
ciso in par ham acceperit: Si enim, inquit Iudæus, signa-
te corporis culum pro signo iustitiæ datum est circunci-
abscindita sionis cauterium, cur non potius in ea parte
 potius quā vel membro corporis datum est quod nudū
aperta in si esset, vt semper pateret? Huic ineptæ obie-
 turæ est.

Et iuncula vt multum pueriliter respondeā,
 aio: quia si in naso aut in labio, vel certè in au-
 ricula, siue in oculo signum circuncisionis
 Deus posuisset, damnosa vtique macula faci-
 em hominis deturpasset. Veruntamē pro-
 re magis seriō respondēdum est. Signum scē-
 deris secundum Moysen, & signaculum ius-
 titiæ fidei secundum Apostolum, circunci-
 sionem esse, iam supra diximus, quod diffite-
 ri, nec Iudæus, nec Hebrionita possit hære-
 ticus. Constat verò, quod scēdus ipsum vel
 fides quæ Abraham ad iustitiā reputata est,
 in promissione seminis extitit, in quo bene-
 dicentur omnes gentes. Hoc nēpe est quod
 credidit Abraham, & reputatum est illi ad
 iustitiā. Quæ ergo in parte corporis huius-
 ce fidei signaculum magis congruē daretur,
 quā in ea per quam semen ipsum naturali-
 ter trajicitur? Illic vtique congruentius signa-
 culum posuit sponsor, & promissi sui debi-
 tor Deus, vt & ipse promissionis & homo ex-
 pectationis suæ, semper commoneretur: De-
 bitorem nanque se fortiter teneri voluit, qui
 promissi feminis signum in ipso seminis ef-
 fusorio credenti posuit homini. Simulque
 & illud sciendum, quia sicut Noe fidei suæ,
 rectè in nubibus positum est signum, dicen-
 te Deo: Cumque obduxero nubibus cælū,
 apparebit arcus meus in nubibus, & recorda-
 bor scēderis mei, quod pepigi tecum, videli-
 cet prædicenti Deo crediderat: quia diluuiū
 aquarum de nubibus inundatum erat, sic
 rectè nihilominus Abraham, quia crediderat
 dicenti Deo, quod in femine eius benedice-
 rentur omnes gentes, in loco seminis, id est,
 in genitali corporis parte, signū eiusdem fi-
 dei positum est. Nunc vide quanti sacrilegij
 sit, post aduentum eiusdem seminis, adhuc
 in iungere carni suæ signaculum eiusdem circū-
 cisionis. Nempe iuxta præscriptam veritatē,
 circuncisionis susceptio expectandi seminis
 illius professio est. Quisquis circunciditur,
 semen quod Abraham promissum est, et si nō
 conscientia, signo tamen illo, venturum, se
 expectare profitetur. At ille scilicet, Christi-
 iam venit, iam natus est, iam illo dato in be-
 nedictionē cunctis gentibus veritas Dei im-
 pleta est. Igitur quisquis adhuc circūciditur,
 venisse negat eum, quem tali signo venturū,
 se expectare pronunciat, & perinde illū qui
 iam venit vtique Christum esse denegat. Re-
 cte itaque & veraciter Apostolus: Si circun-
 cidamini, inquit, Christus vobis nihil prode-
 rit.

Galat. 6.

Item de circuncisione, & cur infans octo dierum ius-
sus est circuncidi.

Infans octo dierum circuncidetur in vo-
 bis. Præter illud quod circuncisionis signū
 pro testimonio erat genti illi, quia fidem ha-
 beret venturi seminis Abraham, id est, Christi,
 in eo quoque mysterium est, quod non
 quocunque, sed octauo die circuncidetur,
 inquit, infans in vobis. Octauus nanque dies
 infantis, octauam significat ætatem mundi,
 qua circūcidetur infans, id est, expoliabitur
 orbis omni corruptione mortalitatis, & no-
 uus erit mundus, vniuersali resurrectione re-
 generatus. Illi enim qui digni habebuntur se
 culo illo & ex mortuis resurrectione, nō nu-
 bent, neque nubentur, neque enim vltra mo-
 ri poterunt, æquales enim angelis erunt, & si-
 lij sunt Dei cum sint filij resurrectionis. Be-
 nē ergo infans octo dierum circuncidi iube-
 tur, quia videlicet, quod circuncisio signat,
 octaua ætate mundi perficitur. (Omne maf-
 culinum in generationibus vestris tam adue-
 na, quā emptitius circūcidetur, & qui nō fue-
 rit de stirpe vestra, subauditur, si in vestra
 voluerit transire coloniam. Sic enim in Exo-
 do cum dixisset: Hæc est religio phasæ, adue-
 na & mercenarius non eodet ex eo, &c. Con-
 tinuō subsecutus, ait: Quod si quis peregrini-
 norum in vestram voluerit transire coloniā,
 & facere phasē Domino, circūcidetur prius
 omne mafculinum eius, eritque sicut indige-
 na terræ. Tales instantissimē perquirebant
 pharisæi, vt in carne eorū gloriarentur, qui-
 bus Dominus dicit: Væ vobis scribæ & phari-
 sæi hypocritæ, qui circuitis mare & aridā,
 vt faciatis vnum profelytum. Et cum factū
 fuerit, facitis eum filium perditionis duplo
 quā vos: Lustrantes enim totum orbem
 propter negotiationes & diuersa lucra, quæ
 tam à discipulis indigenis captabant, quā à
 peregrinis, per imaginem sanctitatis studij
 habebant de gentibus facere profelytum, id
 est, aduenam circuncisum miscere populo
 Dei. Sed qui ante, dum esset Ethnicus, sim-
 pliciter errauerat, & erat semel filius perdi-
 tionis, videns magistrorum vitia, & intelli-
 gens destruere eos opere, quod verbis doce-
 bant, reuertebatur ad vomitum suum, & ge-
 tilis factus maiore erat pœna dignus. (Erit
 pactum meum in carne vestra, in scēdus æ-
 ternum.) Hoc dicto Iudæi carnis circunci-
 sionem defendere contendunt, quia videli-
 cet dictum in scēdus æternum, tanquam hoc
 idem sit, ac si diceretur, exercendæ circunci-
 sionis ritum seruabitur in æternum. Sed iam

Matth. 23

Exod. 12

Matth. 23

Circūcisio
nō est scē-
dus æternū,
sed sig. scē-

num, sensu supradictō, ad Deum qui vera ca-
 ro de car-